

## πήδος

**πήδος, ο**, ουσ. [<πηδώ + κατάλ. -ος]. **1.** μεγάλο πήδημα: «με δυο πήδους βρέθηκε αμέσως στην πόρτα της αυλής». **2.** (θαυμαστικά) η πολύ επιτυχημένη επιβολή της σεξουαλικής πράξης: «μετά τον πήδο που της έκανε, τρέχει από πίσω του σαν σκυλάκι».

- *κάνω πήδους απ' τη χαρά μου*, είμαι τόσο χαρούμενος που το εκδηλώνω με έξαλλα πηδήματα: «μόλις έμαθε πως πέρασε στο πανεπιστήμιο, άρχισε να κάνει πήδους απ' τη χαρά του». Απότην εικόνα των μικρών παιδιών που, όταν είναι πολύ χαρούμενα ή πολύ ικανοποιημένα από κάτι, χοροπηδάνε.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας